

MARKAZIY OSIYO XALQLARINING QADIMGI MADANIYATI

**Ramazonov Islom Abrayqul o‘g‘li
Mahmudov Mirsaid Mavlon o‘g‘li
Ernazarova Durdona Xolmirza qizi**

Termiz davlat pedagogika instituti

Annotatsiya: Uyg‘onish davri madaniyatining buyuk namoyondalari o‘z ijod, izlanishlarida bevosita Qadimgi madaniyat merosga tayandilar. Avvalo Markaziy Osiyo xalqlarining Qadimgi yunonlar, rimliklar, mesopotamiyaliklar, hindistonliklar va xitoyliklarning madaniyati bilan yaqindan tanish bo‘lganligi, bu tillarni yaxshi bilganliklarini qayd etsak arziydi.

Kalit so‘zlar: Markaziy Osiyo xalqlari tili, urf-odatlari, madaniyati tarixida tutgan o‘rni, shuningdek (Baqtriya, Parfiya, So‘g‘diyona, Xorazm kabi) qadimiy shaharlarning Markaziy Osiyo xalqlari hayotida tutgan o‘rnilar.

Markaziy Osiyo madaniyati jahon madaniyati tarixida muhim o‘rin tutadi. Uning o‘rta asrlardagi madaniyatiga butun dunyo alla qachon munosib baho bergan. Hatto Baqtriya, Marg‘iyona, Sug‘d, Parfiya, Farg‘ona, Xorazm, Choch xalqlarining Qadimgi madaniyati ham jahonni hayratga solmoqda. Markaziy Osiyo mintaqasining Qadimgi madaniyatini o‘rganish o‘n yillar ilgari boshlangan bo‘lsada, tadqiqotchilarning bu madaniyatining o‘ziga xosligi va boy mazmuni lol qoldirdi. Markaziy Osiyo madaniyati G‘arb va Sharqning buyuk madaniyat elementlarini bir butunlikda uyg‘unlashtirib ifodalagan holda o‘ziga xos individuallik kasb etadiki, bu xususiyat keyingi taraqqiyot uchun ham negiz bo‘lib qoladi. Birinchi Prezidentimiz I.A. Karimov aytganlaridek, – «Modomiki, o‘z tarixini bilgan, undan ruhiy Quvvat oladigan xalqni yengib bo‘lmas ekan, biz haqqoniy tariximizni tiklashimiz, xalqimizni, millatimizni ana shu tariximiz bilan qurollantirishimiz zarur. Tarix bilan qurollantirish, yana bir bor qurollantirish zarur». Markaziy Osiyo xalqlari madaniyatining vujudga kelishi sharoitlarini belgilashda dastavval, uning jug‘rofiy o‘rni va tabiiy vositalariga e’tiborni qaratish lozim bo‘ladi. Madaniyatshunoslik har qanday madaniyatning shakllanishidagi o‘ziga xos alfozni joy manzarasi, iqlimi, biosfera omillarining ahamiyati borligiga alohida e’tibor beradi. Markaziy Osiyo mintaqasining tabiat turli xilligi bilan katta farq qiladi. Bu yerda serhosil vodiy va vohalar, sersuv daryolar, Qaqroq cho‘llar, dashtu adirlar, Pamir va Tangritog‘ining baland muzofatlari bilan yonma-yon joylashgan. Bunday xususiyat dehqonchilik, chorvador, tog‘da yashovchi qabila va xalqlar xo‘jalik tarzi va o‘ziga xos madaniyatlarning shakllanishi uchun

imkoniyat yaratdi. «Qadimgi sivilizatsiya» deb nomlangan risolada Markaziy Osiyo madaniyatining ikki xususiyati ko'rsatiladi: bir tomondan, turli madaniyatlarning o'zaro ta'sirida, ikkinchi tomondan, Qadimgi sivilizatsiyalarining boshqa o'choqlari bilan yaqin aloqada rivojlanishi. Bu xususiyatlarni batafsil kuzatadigan bo'lsak Markaziy Osiyo madaniyatining shakllanish jarayonlari yaqqol namoyon bo'ladi. Markaziy Osiyoning serhosil vodiysi, cho'l va dashti, tog'larida yashovchi aholining turmush sharoitidagi farqlar turli xo'jaliklarning ertaroq paydo bo'lishi o'ziga xos madaniyatlar shakllanishiga olib keldi. Bu jarayon yaqin qo'shnichilik munosabatlari asosida sodir bo'lib, qabila va xalqlarning iqtisodiy va madaniy aloqalari tufayli taraqqiyotning ertaroq boshlanishiga imkon yaratdi. Eng Qadimgi davrlardan dehqonchilik, chorvachilik va tog' ovchi qabilalari o'rtasidagi mahsulot ayrboshlash Markaziy Osiyo xalqlari iqtisodiyotida katta ahamiyatga ega bo'lib, keyingi davrlarda ham u uzoq saqlanib qoldi. Turmush tarzi va xo'jalik faoliyatidagi farqlanish bilan birga mintaqqa xalqlarining etnik va tillardagi yaqinlik judayam uyg'unlashib ketganligi Qadimgi Yunon va Xitoy manbalarida ham qayd qilingan. Markaziy Osiyo xalqlarining kuchli iqtisodiy aloqalari, etnik va til birligi ularning bir-biridan ayricha yashashiga yo'l qo'ymadni. Natijada Qadimgi Sharqning klassik madaniyati orasida Markaziy Osiyo Qadimgi madaniyati ajralib, o'ziga xos ko'rinishda shakllanadi. Dastlab, bu madaniyatda ikki xil madaniyat aralashib ketadi: ko'chmanchilik va ibtidoiylik olami hamda sivilizatsiya olami; Bu yerdagi Qadimgi madaniyatlarga xos madaniyatlarning o'zaro muloqotiga aks ta'sir ko'rsatgan «o'zining betakrorligi» haqidagi tasavvur shakllanmoqda. Markaziy Osiyoning o'troq dehqonchilik va ko'chmanchi xalqlarida ancha-muncha farqlar bo'lishiga qaramasdan ilgaridan yaqin munosabatlar o'rnatilgan. Diniy e'tiqodlar, urf-odatlar, folklor, axloqiy me'yorlardagi umumiylilik madaniy umumiylikning shakllanishiga olib kelgan. Shuning uchun, bundan keyin Markaziy Osiyoning yaxlit madaniyatini tashkil qiluvchi turli submadaniyatlar mavjudligi haqida to'xtalish joizdir: Qadimgi davlatlar sub madaniyati (Baqtriya, Sug'd, Xorazm, Farg'ona, Marg'iyona), dasht ko'chmanchilarisak, massaget, da-kochchilar submadaniyati, Pamir va Tangritog' qabilalari va boshqalar. Markaziy Osiyo madaniyatining o'ziga xosligining ikkinchi jihatni mintaqaning o'ta qulay jug'rofiy o'rashganligi bilan bog'liq. Mintaqqa Mesopotamiya, Hindiston va Xitoy kabi uchta buyuk Sharq sivilizatsiyasi bilan bevosita chegaradosh bo'lib, g'arb sivilizatsiyasiga xos beshinchi-Gretsiya va Rim bilan aloqada rivojlangan. Bunday aloqalarning muqarrarligi tufayli Markaziy Osiyo madaniyati Sharq va g'arb o'rtasida vositachilik missiyasini bajarishiga sabab bo'ldi, ya'ni iqtisodiy sohalarda eng avvalo xalqaro savdoda va madaniy sohalarda ham Markaziy Osiyo g'arb va Sharq o'rtasida bog'lovchi ko'priq vazifasini bajardi. Xususan, Markaziy Osiyo xududi orqali buddizm butun dunyoga yoyildi, Hindiston va Xitoya ellistik madaniyat

ko‘rinishlari o‘tdi, Sharqdan g‘arbgan va g‘arbdan Sharqga madaniy boyliklar (bilim, diniy g‘oya, kashfiyat, bidiyy asarlarning) almashib turishida Markaziy Osiyo muhim vositachi bo‘lib xizmat qiladi. Markaziy Osiyo madaniyatining buyuk vositachilik missiyasi boshqa madaniy Qadriyatlarini yangilashi, o‘zlashtirish mahorati va qayta ishslash kabi jihatlarisiz bo‘lmash edi. Bu madaniyat Qadimdanoq yangi hodisalarini o‘zlashtirish va moslashtirish mahoratiga ega bo‘ldi. Garchi, boshqa Qadimgi Sharq madaniyatlaridagi kabi Markaziy Osiyo madaniyatida ham an’analar keng o‘rin egallasada, ular aytarli xarakter kasb etmaydi, ya’niki, uzlusiz madaniy yangilanish va taraqqiyot jarayoniga to‘sinq bo‘lmaydi. Shuningdek, an’analarning mustahkam hukmronligi tarixiy vaziyatga ham to‘sinq qilganligini ta’kidlash kerak. Mintaqalar qurilishi katta bosqinchilik yurishlari, xalqlarning ko‘chishlari yuz bergan bo‘lib, bu Markaziy Osiyo xalqlarining tarixi davomida bir necha bor madaniyatni sezilarli o‘zgarishlarga olib keldi. Afsuski, ko‘pgina urushlar Markaziy Osiyo madaniyatining Qadimgi taraqqiyot davrlarining behisob dalillarini yo‘q qildi. Arxeolog qazilma ma’lumotlar va yozma manbalar miloddan avvalgi I-ming yillik boshlarida vujudga kelgan Markaziy Osyoning ilk davlatlari Baqtriya, Sug‘d va Xorazm madaniyatini haqida bir oz ma’lumotlar beradi. Miloddan avvalgi VIII-VI asrlarga oid Afrosiyob (Samarqand), Surxondaryo vohasidagi Qiziltepa, Qashqadaryo vohasidagi Uzunqir, Xorazmdagi Ko‘ziliqir kabi Qadimgi shaharlarda o‘tkazilgan tadqiqotlar murakkab ijtimoiy tuzilma va madaniyatning yuqori rivojlanganligini ko‘rsatadi. O‘z navbatda mil. av. V asrda Oks daryosining o‘ng sohilida Miletlik Yunonlarning manzilgohi tashkil topadi. Shu tariqa Ahmoniyalar imperiyasi tarkibida Markaziy Osiyo xalqlari forslar, midiyaliklar, bobilliklar, misrliklar, yunonlar, hindlar bilan yaqin munosabatda bo‘lish, madaniyatining ham o‘zaro ta’siriga imkon yaratdi. Ahmoniyalar imperiyasi madaniyati ham ko‘pgina mamlakat xalqlari yaratgan ilmiy bilimlar, diniy e’tiqodlar, san’at yutuqlarining sintezi hisoblanadi. Bu madaniyatga Markaziy Osiyo xalqlari ham o‘zining hissasini qo‘shgan. Zardo‘shtiylik Ahmoniyarning davlat dini sifatida qabul qilinishi bilan birga g‘arbgan ham keng yoyila boshladi. Ahmoniyalar san’atining Suza va Persepoldagi ulkan yodgorligi qurilishiga Markaziy Osiyo mintaqasidan ko‘plab xomashyo keltirilgan. Saroylar qurilishiga Baqtriyadan oltin, Sug‘dan lojuvard va qimmatli toshlar, Xorazmdan feruza olib borilgan. 1877- yilda Tojikistonning Janubidan topilgan Amudaryo xazinasi madaniy sintezning yorqin misolidir, hazinada, Eron va Baqtriyada tayyorlangan jihozlar-bejirim oltin aravacha, Qanotli ikkita kurg‘iy shakli tushirilgan bilakuzuk hamda dashtliklarga xos «Hayvon shakli» bitilgan jihozlar mavjud. Markaziy Osiyo xalqlarining madaniyat munosabatlari juda kengaydi, shuningdek, madaniy qadriyatlarning boyishi va turli madaniyatlarning o‘zaro ta’siri jarayoni esa o‘z madaniyatlarini juda tez rivojlanishi va boyishiga ijobiy ta’sir ko‘rsatdi. Ahmoniyalar imperiyasi va Markaziy Osiyo yerlari yunon-makedonlar

tomonidan bosib olingan Markaziy Osiyo madaniyatiga ellinizm elementlari kirib keldi. Ahmoniylar sultanatini yemirib tashlagan Yunon-Baqtriya bosqini Markaziy Osiyo mintaqasini, xususan sug'd madaniyatini shaklantirdi. Aleksandr Makedoniy sipoxilariga hech yerda Markaziy Osiyodagidek qarshilik ko'rsatilmagan bo'lsa kerak. Ozodlik harakatini beshavqat mahv etgan Makedoniy yerli aholining ko'magiga muhtojligini sezsa boshladi. Vaqt o'tishi bilan u ongli tarzda barcha etnik to'siqlarni olib tashlashga, o'z Saltanati hududida turli xalqlarni qorishib ketishi hamda yagona madaniyat va til birligini qaror topdirishga urindi. Shu maqsadda Maqsudiy o'z saroyida Sharq udumlari va liboslarini joriy etdi, turli etnik guruh vakillarining nikohlarini keng yo'lga qo'ydi, o'z armiyasiga Baqtriyalik va sug'dlik qismlarni kiritadi. Markaziy Osiyo mintaqasidan keyingi o'n yillikda topilayotgan yozma yodgorliklar va ulardagi dalillar, shu kunga qadar shakllangan fikrlarni qayta ko'rib chiqishni talab etmoqda. Chunonchi, dalillar tahlili, qadimgi yozma yodgorliklar tahlili, xitoy manbalaridagi ma'lumotlariga tayanadigan bo'lsak, turkiy til miloddan avvalgi davrlardan boshlab xalqaro til darajasiga ko'tarilgan. Chunki xitoy manbalarida bevosita Samarqand to'g'risida gapirib turib, "bu yerda turk qonunlarii va turk tili ustun edi" degan fikrlar bor. Demak, turkiy tilni davlat tili darajasiga erishuvi miloddan avvalgi II asrlardan boshlanadi. Undan ham qadimgi bo'lishi mumkin. Chunki, bundan 8 yil oldin mana shu sharqshunoslik institutining professor-o'qituvchilari O'zbekiston xalqlari yozuv tarixining uch ming yilligi to'g'risidagi fikr bilan chiqqan edi. Yozuv tarixining uch ming yilligi haqida fikr aytilganda turkiy mantlar ham hisobga olgan edi. Agarda mana shu da'vo tasdiqlanadigan bo'lsa, bu juda katta siyosiy-ma'naviy ahamiyatga ega bo'ladi. Bu esa turkiy tilning, xususan, o'zbek tilining xalqaro til sifatidagi ildizlari xronologiyasi uch ming yil bilan bo'yplashishini ko'rsatadi. Shuning uchun ushbu loyihida mo'ljallanayotgan yo'nalishdagi ilmiy ish amalga oshirilsa, ilk va o'rta asrlardagi o'zbek tilining ijtimoiy-siyosiy mavqeい, Markaziy Osiyoda kechgan etnik va lingvistik vaziyat, mintaqada buddizm, moniylik, nasroniylik va islom dinining yoyilishi va Sharq tillarining ta'siri masalasi, shuningdek, ajdodlarimiz bunyod etgan saltanatlarda ona tilimizning huquqiy maqomini belgilashda nihoyatda qimmatli faktlarni beradi.

FOYDALANILGAN ADABIYOTLAR RO‘YXATI

1. Karimov I.A. IstiQlol va ma’naviyat, T., 1994 y.
2. Abu Rayhon Beruniy. Qadimgi xalQlardan Qolgan yodgorliklar I-jild T., 1968 y.
3. Nizomulmulk. Siyosatnoma. T., 1997 y.
4. Xo‘ja Samandar Termiziyy. Dastur-ul-mulk. T., 1997y.
5. Abu Iso Termiziyy. Sahihi Termiziyy. T., 1993 y.
6. Vatan tarixi T. 1997 y.
7. Ahmad Yassaviy. Hikmatlar. T. 1991 y.